

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně
Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobce: X
bytem X
zastoupen JUDr. Radkem Bechyně, advokátem,
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti

žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**
sídlem U Jezu 642/2a, 461 80 Liberec

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 5. 2022, č. j. OSH 342/22-3/67.1/22132/HJ
KULK 36204/2022

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobou podanou u zdejšího soudu v zákonem stanovené lhůtě se žalobce domáhá zrušení shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Česká Lípa, odboru správního, ze dne 28. 3. 2022, č. j. X (dále jen „správní orgán I. stupně“). Tímto rozhodnutím správní orgán I. stupně zamítnul jako nedůvodné námitky žalobce proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů a potvrdil provedený záznam 12 bodů ke dni 18. 1. 2022 podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“).

II. Žaloba

2. Žalobce považoval rozhodnutí za nesprávné a tvrdil, že jím byl zkrácen na svých právech takovým způsobem, že to mělo za následek nezákonné rozhodnutí. Tvrdil, že žalovaný zcela ignoroval předložené důkazy a návrhy a nerespektoval rozhodování jiných odvolacích orgánů ve shodných věcech a významně tak narušil jeho právní jistotu. Na podporu svých argumentů žalobce označil a soudu předložil několik rozhodnutí správních orgánů, která se týkala obdobných věcí. Z hlediska právní jistoty nepovažoval žalobce za přiléhavé, aby tytéž správní orgány v jiné místní působnosti postupovaly a rozhodovaly odlišným způsobem.
3. V dalším žalobním bodu žalobce uplatnil námitku, která směřovala do nezpůsobilosti podkladů pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Nesouhlasil se závěrem žalovaného, že nemůže posuzovat jednotlivé podklady, když, jak uvedl dříve, správní praxe je odlišná. Žalovanému vytýkal, že jako jediné důkazy, které posuzoval, byla oznámení od oddělení policie o spáchání přestupků, která však podle žalobce nemohou být dostatečným důkazem, a mají být porovnána s předmětnými rozhodnutími. Žalobce předložil spolu s žalobou rozhodnutí v blokových řízeních týkajících se jiných přestupců, kdy tato rozhodnutí mají sloužit jako důkaz praxe vyplňování bloků z hlediska jejich náležitostí. Například z pokutových bloků série X číslo bloku X a série X číslo bloku X vyplývá, že tyto nesplňují dostatečnou individualizaci skutku pro rozhodnutí. Naproti tomu z rozhodnutí v blokovém řízení série X číslo bloku X je zřejmé, že byly dodrženy veškeré zákonem stanovené požadavky.
4. K tomuto žalobnímu bodu žalobce v obecné rovině rozvedl, za jakých okolností není pokutový blok způsobilým podkladem pro záznam bodů. Žalobce identifikoval případy, kdy z rozhodnutí není patrné, jakého jednání se měl přestupce dopustit, upozornil na nepřipustnost použití zkratk, ze kterých nelze dostatečným způsobem seznat vytýkané jednání.
5. Následně vytýkal vady jednotlivých příkazových bloků ze dne 20. 12. 2021 a 18. 1. 2022. Shodným textem brojil proti oběma blokům. Tvrdil, že v kolonkách týkajících se osoby přestupce, není přesně zajištěna osoba přestupce, kdy údaje jsou částečně nečitelné a nejsou zde přesně vypsány požadované údaje, například požadavek na uvedení rodného čísla a

data narození. Rovněž ověření totožnosti není dle popisu uvedeného v předmětném rozhodnutí dostačující.

6. V kolonce popisující místo, dobu a jednání samotné není přesně zajištěna doba spáchání přestupku, kdy zde není přezkoumatelným způsobem uvedena doba spáchání přestupku, údaje o datu a čase spáchání přestupku nejsou uvedeny, jsou vlivem zápisu nečitelné, nejsou uvedeny kompletně. Dále v inkriminovaném rozhodnutí není jednoznačně stanovené místo spáchání přestupku, kdy údaj o místě neobsahuje veškeré údaje potřebné pro přesné stanovení místa. Název obce zde není úplný resp. uveden v nesrozumitelné zkratce. Obdobně i název ulice, na níž mělo ke spáchání přestupkového jednání dojít. Z popisu přestupkové jednání, tak jak je v rozhodnutí uvedeno, nevyplývá jednoznačná skutková podstata popsání jednání, ani její jednoznačné propojení s povinností stanovenou zákonem, jež měla být porušena. Rovněž právní kvalifikace této povinnosti, zapsaná ve zkratkovitém zápisu, kdy z tohoto není zjevné, o jakou konkrétní právní normu se v tomto případě jedná, resp. její konkrétní část, kdy ze zápisu sice vyplývá porušení paragrafu, ovšem již ne jakého bodu či písmena.
7. V kolonce uvádějící právní kvalifikaci přestupkového jednání je uvedena zkratkovitě právní kvalifikace přestupkového jednání, kterého se měl účastník dopustit, a jednoznačně je označen pouze paragraf konkrétní právní normy, ovšem ostatní body již nikoli, což je zejména u právní kvalifikace protiprávního jednání vada značná, která znemožňuje přesné určení tohoto jednání a tedy i odpovědnost účastníka za toto jednání. S ohledem na zápis též znemožňuje posouzení oprávněnosti uložené sankce a neposkytuje jednoznačný odkaz na právní kvalifikaci domnělého protiprávního jednání. Údaje v této kolonce jsou dále při své vágnosti a neodbornosti ve svém zápisu také částečně nečitelné a tím dále potvrzují formální nesprávnost napadeného rozhodnutí. V kolonce označující formu zavinění není přezkoumatelným způsobem uvedeno, zda bylo přestupkové jednání spácháno úmyslně či z nedbalosti. V kolonce udávající výši finanční sankce není zcela zřetelná výše uložené sankce a není tak možná ověřit, zda jednotlivé údaje zde uvedené, tedy výše uložené sankce číslem a slovy, spolu korespondují. Údaj o výši sankce chybí či není úplný.
8. Dále není jednoznačně zaznamenáno místo, kde bylo napadené rozhodnutí vydáno, a vlivem zápisu není přezkoumatelné, zda jsou zde uvedeny veškeré požadované údaje o oprávněné osobě, která měla rozhodnutí vydat, a to včetně podpisu této oprávněné osoby. Rovněž data vyhotovení a převzetí rozhodnutí účastníkem jsou uvedena tak, že znemožňují přezkoumatelnost daného rozhodnutí. Z rozhodnutí také není zřetelný podpis účastníka, kdy tento prokazuje souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení.
9. Žalobce zpochybnil způsobilost obou příkazových bloků být podkladem pro záznam bodů do registru řidičů, neboť přestupky nebyly vůbec vymezeny jako konkrétní a individualizované jednání. Odkazoval v této souvislosti na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39.
10. Z uvedených důvodů žalobce navrhoval, aby soud napadené rozhodnutí zrušil, věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a žalobci přiznal náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného

11. V písemném vyjádření k žalobě se žalovaný plně odvolal na napadené rozhodnutí. Žalobce v žalobě užil obdobné argumenty jako v odvolání, přičemž žalovaný na tyto námitky

reagoval již v napadeném rozhodnutí. Žalovaný navrhoval, aby soud podanou žalobu v celém rozsahu zamítl s tím, že náhradu nákladů řízení neuplatňuje.

IV. Zjištění ze správního spisu

12. Dne 20. 12. 2021 byla žalobci příkazovým blokem série X, č. X, uložena pokuta ve výši 200 Kč pro spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu. Za tento přestupek byly žalobci uloženy 2 trestné body do bodového hodnocení.
13. Dne 27. 12. 2021 byl žalobce trestním příkazem č. j. 3 T 155/2021, uznán vinným ze spáchání přečinu usmrcení z nedbalosti podle ustanovení § 143 odst. 1 zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku. Za tento trestný čin bylo žalobci uloženo 7 trestných bodů do bodového hodnocení.
14. Dne 18. 1. 2022 byla žalobci příkazovým blokem série X, č. X, uložena pokuta ve výši 200 Kč pro spáchání přestupku ve smyslu § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Za tento přestupek byly žalobci uloženy 3 trestné body do bodového hodnocení.
15. Posledním přestupkem dosáhl žalobce 12 bodů v bodovém hodnocení. Správní orgán I. stupně proto vydal dne 27. 1. 2022 oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a vyzval žalobce k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění.
16. Dne 2. 2. 2022 podal žalobce námitky proti oznámení správního orgánu I. stupně o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení. V odůvodnění námitek uvedl, že nesouhlasí s některými záznamy bodů v registru řidičů.
17. Poté, co byl žalobce vyzván, aby se vyjádřil k podkladům řízení před vydáním rozhodnutí podle § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, byly námitky rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 28. 3. 2022 zamítnuty podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu jako nedůvodné a provedený záznam 12 bodů ke dni 18. 1. 2022 byl potvrzen. Správní orgán I. stupně se zabýval obsahem jednotlivých příkazových bloků z hlediska jejich určitosti a srozumitelnosti. Shledal, že všechny obsahují zákonem předvídané náležitosti. Rovněž doplnil, že při posuzování příkazových bloků správní orgán zkoumá pouze to, zda je tu způsobilý podklad pro záznam, již však nezkoumá správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na jejichž základě došlo k záznamu bodů. Dále uvedl, že řidič podpisem bloků s přestupky souhlasil. Položky na příkazových blocích byly náležitě vyplněny a příkazové bloky byly způsobilými podklady pro zápis bodů do bodového hodnocení řidiče.
18. Proti tomuto rozhodnutí žalobce podal banketní odvolání dne 19. 2. 2022. V jeho doplnění ze dne 20. 4. 2022 uplatnil vůči náležitostem jednotlivých bloků obecné odvolací námitky, které směřovaly do přezkoumatelnosti rozhodnutí a způsobilosti podkladů pro zápis. V odvolání bylo napadeno i používání zkratk k popisu přestupkového jednání, které žalobce ilustroval citacemi rozhodnutí jiných správních orgánů. Žalobce rovněž konkrétně brojil proti oběma příkazovým blokům.
19. Žalovaný prvostupňové rozhodnutí spolu s podklady a podaným odvoláním přezkoumal v plném rozsahu. Dospěl k závěru, že správní orgán I. stupně učinil ve věci potřebná skutková zjištění a nepochybil ani při právním hodnocení předmětné věci. Konkrétně se zabýval náležitostmi obou příkazových bloků a konstatoval, že jsou způsobilé být podkladem pro záznam bodů do registru řidičů. Následně s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu dovodil, že odvolací námitky jsou nedůvodné. Rozhodnutím ze dne 12. 5. 2022 proto žalovaný rozhodnutí prvostupňového orgánu potvrdil a odvolání žalobce zamítl.

V. Posouzení věci krajským soudem

20. Napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející soud přezkoumal v řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a v mezích uplatněných žalobních bodů podle § 75 odst. 2 s. ř. s., v duchu dispoziční zásady, kterou je správní soudnictví ovládáno, s tím, že přitom vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s.
21. Předmětem soudního přezkumu jsou správní rozhodnutí vydaná ve věci námitek proti záznamu 12 bodů v registru řidičů uplatněných podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu.
- Podle tohoto ustanovení, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností ve smyslu odst. 2 téhož ustanovení námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče. Shledá-li naopak příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam dle odst. 3 téhož ustanovení potvrdí.
22. V obecné rovině soud nejprve připomíná, že rozsah řízení o námitkách vymezil již Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, podle něhož: *„Správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci)“*. V řízení o námitkách tedy správní orgán posuzuje, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku atd. Tomu pak logicky odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. V důsledku toho tedy správní orgán ověří, zda oznámení, které bylo podkladem pro záznam bodů v registru řidičů, plně odpovídá skutečnostem uvedeným v rozhodnutí nebo v dokladu o pokutě (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2011, č. j. 5 As 76/2010-59). Z judikatury Nejvyššího správního soudu (srov. např. rozsudky ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20 či ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39) ve spojitosti s usnesením Nejvyššího soudu ze dne 12. 4. 2001, sp. zn. 21 Cdo 776/2000, plynou hlediska, ze kterých je třeba zkoumat jednotlivá rozhodnutí vydaná v příkazním řízení, aby mohl být učiněn závěr o zákonném podkladu pro záznam bodů v registru řidičů. Nepochybně tyto závěry lze vztáhnout také k příkazovým blokům vydaným od 1. 7. 2017 dle § 92 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“).

23. První žalobní bod, který se týká nereflexování odvolacích důvodů, v podstatě kopíruje žalobní námitky uplatněné již v žalobách projednávaných zdejším soudem pod sp. zn. 59 A 15/2015
a sp. zn. 59 A 34/2015, sp. zn. 59 A 64/2015, sp. zn. 59 A 65/2015 či sp. zn. 59 A 68/2015, sp. zn. 59 A 118/2017, z poslední doby např. pod sp. zn. 59 A 63/2018, sp. zn. 59 A 86/2018,
sp. zn. 59 A 89/2018 či sp. zn. 59 A 69/2019. Žaloba v tomto směru neobsahovala žádné konkrétní výhrady, které by žalobcův případ individualizovaly a směřovaly do jednotlivých částí napadeného rozhodnutí a opomenutí konkrétních odvolacích námitk.
24. K uplatněnému žalobnímu bodu soud shodně jako v předchozích rozhodnutích ve shora označených věcech uvádí, že je samozřejmě povinností žalovaného jako odvolacího orgánu svoje rozhodnutí řádně odůvodnit v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu, včetně vypořádání odvolacích námitk. Tuto povinnost však nelze absolutizovat a chápat ji jako striktní požadavek na podrobné vypořádání každé dílčí námitky a argumentace, je-li z odůvodnění rozhodnutí seznatelné, jak o odvolacích důvodech žalovaný uvažil a na základě jakého skutkového stavu a právních úvah a důvodů rozhodl tak, jak rozhodl. Některé výtky mohou být vypořádány i tak, že v odůvodnění svého rozhodnutí prezentuje správní orgán názor odlišný od žalobce, který přesvědčivě zdůvodní. Tím se s námitkami účastníka řízení vždy minimálně *implicitně* vypořádá.
25. Soud má za to, že napadené rozhodnutí se plně vypořádalo jak s odvolacími důvody uplatněnými v obecné rovině, včetně odkazu na rozhodnutí vydávaná jinými krajskými úřady,
tak i s konkrétními výtkami, které žalobce vůči jednotlivým rozhodnutím a předmětným blokům vznesl. Soud považoval v daném případě rozhodnutí žalovaného za srozumitelné, přezkoumatelné, řádně odůvodněné.
26. Odvolává-li se žaloba znovu v úvodní části na rozhodnutí Městského úřadu Hlučín ze dne 6. 1. 2020, jakož i na další rozhodnutí správních orgánů, uvádí soud, že nepovažoval za potřebné se jimi zabývat pro účely posouzení žalobních námitk. Žalobce nenavrhol těmito listinami doplnit dokazování, neuváděl ani, jaké skutečnosti by jimi mohly být podloženy, kromě správní praxe toho kterého správního orgánu. K tomu lze jen poznamenat, že případná jiná praxe správního orgánu či rozsah odůvodnění jiných rozhodnutí bez dalšího nemůže vést k závěru o nezákonnosti napadeného rozhodnutí žalovaného. Soud pouze z opatrnosti dodává, že správní orgány v předkládaných rozhodnutích odvolateli vyhověly, jelikož v tom konkrétním případě seznaly, že napadené rozhodnutí, potažmo příkazové bloky, trpí konkrétními vadami. Taková specifická zjištění však nelze bez dalšího aplikovat na odlišný skutkový stav v přezkoumávaném případě.
27. Další částí žaloby žalobce brojí (pozn. soudu opět shodně jako v žalobách podaných stejným právním zástupcem v již dříve projednávaných věcech) v obecné rovině proti nezpůsobilosti podkladů pro záznam bodů v registru řidičů. S tezemi, které žaloba ve vztahu k rozhodnutím o přestupcích a rozhodnutím vydaných v příkazním řízení soudu přdestřela, lze v obecné rovině souhlasit. Je-li podkladem pro záznam bodů pravomocné rozhodnutí správního orgánu o přestupku ve smyslu § 123b odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu, správní orgán již nepřezkoumává jeho správnost a zákonnost či dokonce kvalifikaci skutku, jak již bylo řečeno v úvodní části argumentace soudu, ale

soustředí se k vzneseným námitkám na to, zda jde o řádný podklad pro záznam a zda byl zaznamenán správný počet bodů. Ve vztahu k příkazovému bloku v návaznosti na oznámení o uložení pokuty za přestupek v příkazním řízení dle § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu příkazem na místě lze ve stručnosti shrnout, že je svou povahou správním aktem, který závazně deklaruje, že se určitá osoba dopustila konkrétního, individuálně popsaného jednání, jež naplnilo znaky přestupku, a konstituuje jeho povinnost zaplatit pokutu. Obsahové náležitosti příkazového bloku vyplývají zejména z § 92 zákona o odpovědnosti za přestupky. Povaze příkazního řízení odpovídají strohé a zkratkovité formulace, pokud je z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v příkazním řízení uložena. Konkrétní jednání přitom musí být v příkazovém bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, aby nebylo zaměnitelné s jiným (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20 nebo ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39).

28. Žalobce dále uvádí konkrétní výhrady vůči příkazovému bloku vydanému Policií České republiky, KŘP Středočeského kraje, odboru služby dopravní policie, dálničního oddělení Brodce, Mladá Boleslav, ze dne 20. 12. 2021, č. j. KRPS-320594-2/PŘ-2021-010045 a příkazovému bloku vydanému Policií ČR, KŘP Libereckého kraje, územního odboru Česká Lípa, obvodního oddělení Doksy, ze dne 18. 1. 2022, č. j. KRPL-6751-2/PŘ-2022-180112.
29. Žalobce uvádí konkrétní výhrady vůči pokutovým blokům (pozn. soudu žalobce nereflexuje, že po 1. 7. 2017 jde o příkazový blok). Soud zdůrazňuje, že žalobce tak činí, aniž by zároveň správním orgánům rozhodujícím v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů vytýkal, že záznam bodů byl nesprávný, přestupků se nedopustil, s vydáním příkazových bloků nesouhlasil, nepodepsal je apod.
30. Příkazový blok ze dne 20. 12. 2021, série AK/2018 , č. C2222859, obsahuje právní kvalifikaci „§ 125c/1f 1 zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p.p.“, a dodatek „řidič porušil ust. 7/1c) z. č. 361/2000 Sb “ v rámci popisu skutku. Soud považuje tyto údaje za postačující, v souladu s § 92 odst. 1 písm. f) zákona o odpovědnosti za přestupky. Z uvedené zkratky právní kvalifikace je nade vše zřejmé, že žalobcovo jednání bylo kvalifikováno podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 1 zákona o silničním provozu za porušení povinnosti dle § 7 odst. 1 písm. c) uvedeného zákona, tedy porušení zákazu „při jízdě vozidlem držet v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení.“ Tomu odpovídá popis skutku slovy „20. 12. 2021 ve 13:35 hod., D10 úsek 20 km směr Turnov, NA Renault, RZ X...při řízení v ruce držel mobilní telefon“. Rovněž místo a čas přestupkového jednání byly dostatečně specifikovány. V kolonce č. 1 je dále uvedeno jméno žalobce „J. M.“, v kolonce č. 2 datum narození „X“, v kolonce č. 3 adresa místa trvalého pobytu „X“, v kolonce č. 4 totožnost ověřena „OP X, ŘP-X“. Nelze proto tvrdit, že by nebyla přesně zjištěna osoba, která přestupek spáchala. V kolonce č. 8 celková výše pokuty: „200,- Kč“, slovy „dvě stě Kč“. Výše pokuty je proto dostatečně srozumitelně specifikována. Dále je na příkazovém bloku uvedeno, že byl sepsán „V D10 exit 21 směr Turnov dne 20.12.2021“, je opatřen otiskem úředního razítka Policie ČR a identifikačními údaji a podpisem policisty. Kolonky č. 9-11 jsou proto taktéž správně vyplněny. Nedůvodná je též námitka nejednoznačného označení formy zavinění v příkazovém bloku, neboť forma je jednoznačně na bloku označena škrtnutím nehodící se varianty. Je tedy jasné, že bylo shledáno zavinění ve formě nedbalosti v souladu s § 92 odst. 2 písm. f) zákona o odpovědnosti za přestupky. Lze konstatovat, že žalobce se mohl na místě bránit proti

zjištění přestupkového jednání, jeho prokázání, právní kvalifikaci a uložené pokutě, což neučinil. Příkazový blok považuje soud za dostatečně určitý, srozumitelný a čitelný.

31. Ke shodným závěrům soud dospěl ve vztahu k příkazovému bloku ze dne 18. 1. 2022, série AS/2019, S3005086 , který obsahuje právní kvalifikaci „§ 125c/1k) zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p.p.“, a dodatek „§ 6/1a) z. č. 361/2000 Sb.“ v rámci popisu skutku. Soud považuje tyto údaje za postačující, v souladu s § 92 odst. 1 písm. f) zákona o odpovědnosti za přestupky. Z uvedené zkratky právní kvalifikace je nade vše zřejmé, že žalobcovo jednání bylo kvalifikováno podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu za porušení povinnosti dle § 6 odst. 1 písm. a) uvedeného zákona, tedy porušení povinnosti „být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem, pokud jím je sedadlo povinně vybaveno podle zvláštního právního předpisu.“ Tomu odpovídá popis skutku slovy „Dne 18.01.2022 v 11:20 hod. v ulici Valdštejnská ... Doksy řidič nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem a nevlastní lékařské potvrzení, RZ X.“. Rovněž místo a čas přestupkového jednání byly dostatečně specifikovány. V kolonce č. 1 je dále uvedeno jméno žalobce „J. M.“, v kolonce č. 2 datum narození „X“, v kolonce č. 3 adresa místa trvalého pobytu „X“, v kolonce č. 4 totožnost ověřena „lustrace“. Nelze proto tvrdit, že by nebyla přesně zjištěna osoba, která přestupek spáchala. V kolonce č. 8 celková výše pokuty: „200,- Kč“, slovy „dvě stě Kč“. Výše pokuty je proto dostatečně srozumitelně specifikována. Dále je na příkazovém bloku uvedeno, že byl sepsán „V Doksech dne 18.01.2022“, je opatřen otiskem úředního razítka Policie ČR a identifikační údaje a podpis policisty. Kolonky č. 9-11 jsou proto taktéž správně vyplněny. Nedůvodná je námitka nejednoznačného označení formy zavinění v příkazovém bloku, neboť forma je jednoznačně na bloku označena škrtnutím nehodící se varianty. Je tedy jasné, že bylo shledáno zavinění ve formě nedbalosti v souladu s § 92 odst. 2 písm. f) zákona o odpovědnosti za přestupky. Ani v tomto případě se žalobce na místě zjištění a právní kvalifikaci přestupku nebránil, ač tak mohl učinit, a příkazový blok podepsal. I tento příkazový blok je dostatečně určitý, srozumitelný a čitelný.
32. Obecné námitky ohledně specifikace místa spáchání přestupkového jednání neshledal soud důvodnými. Popisem místa spáchání přestupků se v napadeném rozhodnutí ve vztahu ke každému příkazovému bloku podrobně zabýval žalovaný a soud se s jeho závěry ztotožnil, jak rozvedl v předchozích bodech rozsudku. Žalobce namítal pouze formální nedostatky, aniž by se současně bránil tomu, že daný přestupek v uvedeném místě spáchal. Dále netvrdil ani skutečnost, že na místě nesouhlasil s kvalifikací skutku, nebo že by nepodepsal příkazový blok či byl k podpisu donucen. Za takové situace nebylo nutné v příkazovém bloku ještě podrobněji popisovat místo přestupkového jednání, pokud nebylo sporu o tom, že šlo o porušení povinnosti při provozu na pozemních komunikacích.
33. K námitkám ohledně nedostatečné identifikace osoby obviněného, soud uvádí, že je neshledal důvodnými. Všechny příkazové bloky mají zákonné náležitosti ve smyslu shora uvedených ustanovení zákona o přestupcích. Plyne z nich, že osobou, která přestupek spáchala, byl žalobce, ten byl označen jménem a příjmením, rodným číslem, a adresou bydliště, na příkazových blocích byl uveden podpis žalobce i datum převzetí příkazového bloku. Žalobce ostatně sám v dopise přiloženém k žalobě doznal, že uvedené přestupky spáchal. Ohledně výše uložené pokuty rovněž neplynou z obsahu údajů na příkazových blocích žádné pochybnosti.
34. Soud tedy uzavírá tím, že předmětné příkazové bloky, jejichž nedostatky žalobce namítal, správní orgány správně posoudily jako způsobilé podklady pro zápis příslušného počtu

bodů do registru řidičů, přičemž nelze dospět k závěru, že by správní orgány postupovaly při vyřízení námitek nezákonně.

VI. Závěr a náklady řízení

35. S ohledem na shora uvedené soud žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
36. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
37. V souzeném případě měl úspěch žalovaný správní orgán, ten náhradu nákladů řízení nepožadoval, ostatně mu ani žádné náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 7. prosince 2022

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu